

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 29.

WE SRZODĘ DNIA 11. KWIETNIA 1798.

Z Hagi d. 24. Marca.

D 23 będą zgromadzenia pierwiastko we zwołane, dla przyjęcia konstytucji, którey 6000 exemplarzy wydrukowano. Nie masz wątpliwości że ia lud przyymie, po nieważ się na prawdziwey wolności, równości, i nierozdzielności rzeczypospolitey gruntuje. Postanowiono także w niej, że wszyscy od d 1 stycznia 1795 uszli z oyczyzny Batawowie, czyli emigranci, którzy o przychylnosc do dawnego rządu przekonani będą, na zawsze z rzeczypospolitey wygnani są i dobra ich, jeżeli jeszcze do dnia 1 stycznia roku 1798 w rzeczypospolitey posiadali, na rzecz narodu skoofikowane zostaną.

Prezydent oznaymił zgromadzeniu, że cały lewy brzeg Renu usiąciony iuz formalnie jest rzeczypospolitey Francuzkiej na kongresie w Rasstadt.

Wszystkich terażnieyszemu porządkowi rzeczy urzędników przeciwnych iuz oddalono. Los ten dotknął także starszych kościoła żydowskiego w Amsterdamie,

czyli kollegium Parnasim, którzy nie tylko, że przeciwnemi ostatniey rewolucyi byli, ale nadto 24 żydow przychylnych terażnieyszemu porządkowi rzeczy z synagogi wykłeli.

Lista naszych admirałów iuz jest ułożona: wice admirałami są: Raders, de Winter, Sels, van der Beets i Riemersma; kontra admirałami: Meurer, Blois de van Treslong, Story, Wiertz, Gervais i Bosch. Żaden admirał nie będzie płacony tylko w aktualney będący służbie. Ci, którzy służyć nie chcą, a jeszcze mogą, będą u wolnieni; niezdatni prawdziwie przez starosc i niedołężni otrzymają pensye.

Wczoray udała się kommissya dyrektoryatu, złożona z dyrektorow Vreede i van Langen przy eskorcie 100 jazdy do Amsterdamu. Tamże udali się jenerał kommanderujący Joubert i nasz jenerał Dandels, tudzież agenci policyi i Francuzki minister Delacroix.

Wszyscy nasi zagraniczni ministrowie, agenci i konsulowie muszą teraz

przysięgę nienawiści stadhuderatu, arystokracji &c. wykonać.

Bywszy reprezentant Bicker, który w Wykby Duurstede w areszcie siedział, został do Leuwarden przeprowadzony, gdzie żyd Salamon Lewy za wzniesiony w przeszłym roku bunt, w sobotę przeszłą stracony był.

Na potym będą i w niedzielę teatru dawane.— Tu w Hadze, w Amsterdamie i innych miejscach obchodzono d. 20 święto Francuzkie samowładności ludu.

Z Zemlina d. 19. Marca.

Z Krocacyi pełno statków próżnych powraca; nikt nie chce tam więcej zawozić zboża, gdyż tam tak spadło w'cenie, że nie tylko się transport traci, ale i swoich nie weźmie się pieniędzy. Oprócz rządowych, żadne tam inne statki nie płyną więcej.

Z Turczach bardzo nam teraz wiele dowożą drzewa, i w tak taniej cenie, w jakiej go nigdy jeszcze nie mieliśmy.

Gdy wczoraj zakończył się Ramazan, co wystrzałem z armat oznajmione było w Belgradzie, spodziewamy się w krótcie ważnych z Turczach wiadomości.

Z Konstantynopola d. 10. Marca.

Przed kilku dniami umarł tu znany Raschid Effendi, który w ostatniej wojnie i teraz urząd Reissfeadego, czyli ministra zagranicznych interesów zastępował. Turcy utracili w nim wielkiego człowieka, jakiego nie zaraz znaydą; jest on nietylko od swoich, ale i od cudzoziemców żalowany. Na jego urząd nastąpił Achmetgi Effendi, o którym nic jeszcze powiedzieć nie można, oprócz, że ma być człowiek rozumny.

Wczoray wystąpiła cała flotta z arse-

nału, i formuie w porcie i kanale piękną linią. Przeznaczenia oney nikt nie wie, równie jako też, czy kapitan basza będzie nią kommanderował, lub czy tylko przy kommandzie lądowej siły zostanie, co się jednak w krótcie okazać musi. Z Aayi przychodzą tu jeszcze zawsze woyska, i mówią, że ich już przeszło 300,000 przybyło. Wszyscy jednostaynie zgadzają się że nie podobna, aby tak ogromne siły przeciw Pasman Oglu wymierzone być miały, który od niezakiego czasu wcale spokojnie się zachowuje; ale nikt wszelako nie wie przeciw komu one zmierrają. Wszystko co w wielkiej radzie zachodzi w największym zostaje sekrecie; samych tylko ludzi głuchych używają w niej do postugi, żeby nic nie potrafili dostyszeć. Wiemy tu, że kapitan basza, co dzień sekretnego posłańca do Pasman Oglu wysyła, i odpowiedź odbiera; wnoszą więc zdąd, że rząd jest w dobrym porozumieniu z tym buntownikiem. Powietrze wyjąwszy kilka dni psotnych, statecznie mamy łagodne, i prawie tego roku zimy nieznamy, dla czego dobrych urodzajów spodziewać by się potrzeba.

Od kilku dni rozchodzi się tu pogłoska, iakoby wszyscy Grecy na półwyspku Morei bunt podniesli, co jednak zupełnie potwierdzenia potrzebuie, gdyż list z Patraso pod d. 18 lutego nic o tym nie wspomina.

Cały Archipelag jest pełen rozboyników barbarzyńskich, którzy wszystkie okręty, co nie idą pod banderą Turecką zabierają. Będące tu Weneckie okręty nie mogły dotąd dla tej przyczyny na morze wyisć; ale wczoray otrzymał inter-nuncyusz Cesarski potwierdzenie wszyst-

kich fermanów u Porty dla bandery Cesar-
skiej, i pod tą banderą popłyną teraz do
siebie, co jest nową dla handlu korzyścią.
My używamy tu zupełney spokojności,
i spodziewamy się, że nie będzie przerwa-
na.

Z Paryża d. 23. Marca.

Eskadra od 30 żaglow złożona z fre-
gat i transportowych okrętów, mając 17
tysięcy wojska i na 2 miesiące żywności
na okrętach, miała w tych dniach z Tulo-
nu wyść. Niektórzy rozumiają, że ta eska-
dra przeznaczona jest do opanowania por-
tów Syrakuzy, Mesini i Trapani.

Względem Neapolu co raz się tu wię-
ksze nieukontentowanie wzmagają, a osobli-
wie od czasu, gdy Angielski korsarz za-
brał stojący na kotłach pod armatami ie-
dnego Neapolitańskiego portu Francuzki
okręt, o co się jak wiadomo minister Fran-
cuzki Trouvé zalił. Dwór Neapolitański ma
zabrany ładunek okrętu zapłacić, i kommen-
danta tej twierdzy za dopuszczone zgwat-
cenie prawa ludow ukarać. "Jeżeli to nie
nastąpi, mówi reprezentant Poultier, Fran-
cya potrafi się zapewne prędko zemścić. „

Uroczystość samowładności ludu była
tu d. 20 t. m. z wielką uroczystością ob-
chodzona.

Pierwiastkowe zgromadzenia już się w
Paryżu pod dobrą wroźbą rozpoczęły.
Naywiększa w nich spokojność panuje;
patryotow jest tam bardzo wiele, i wszy-
stko każe się spodziewać lepszych jak w
roku przeszłym wyborow.

Reprezentant Poultier opisuje w swo-
im dzienniku *l'Ami de loix* terazniejsze
położenia Paryża, w którym między in-
nym przytacza:

"Paryż używa spokojności; dyrek-

toryat nie daje czasu fakcyom do zwięk-
szenia się; trzyma ich w stanie niedołącz-
ności dziecinney i prowadzi ich na paskach.
Intryganci nastąpili po fakcyonistach, al-
bo raczej fakcye nie są nic więcej jak
śmieszne intrygi, które natychmiast jak
tylko są wiadome uśmierzone bywają. O-
byczaje pogorszaią się co dzień, a to z
niedostatku republikanckich rozrządzeń,
wnet będzie już za późno poprawiać ich.—
Każdey dekady składa fama w Palais ro-
yal ministrow, a ci zawsze na swoich zo-
stają urządach.— W muzeum obrazow co
dzień wielka liczba przypatrywaczow dzi-
wi piękne Włoch sztuki Raphaela, Titia-
na &c.

"Royalism zostać w nieczynności,
czeka poki republikanie gupstw nie nabo-
bią, żeby się mógł pokazać; już się uśmie-
cha na ich początkowe kłotnie, i nayu-
szczypliwsze wyrazy, każe w publicznych
pismach umieszczać. Lud we wszystkich
tych nieczemnych kłotniach jest oboję-
tnym. Dziennikarze jeden drugiego szczy-
pie, jeden drugiego nienawidzi i wszyscy
się przepisują; kto jeden czytał dziennik
czytał ich sto.— Moda tak szypko lata,
że naynowszy nie można opisać, bo już
jest zarzucona. Straszna ta przemiana
mod, niszczy familie, mnoży rozwody,
bankructwa, i zmniejsza do trzeciej czę-
ści cnotliwe kobiety, które Boileau w Pa-
ryżu przed stem lat rachował. „ Uzbroie-
nia przeciw Anglii są powodem, że od
miesiąca żywności poszły w górę; ale
wszelako jest ich podstatkiem. Handel
został w niedołącznym stanie; lichwiars-
two go zabija i jeszcze go bardziej znisz-
czy, jeżeli rząd nie zapobieży temu złemu.
— Większa część młodzieży Paryżkiej jest

tyle proźna i nieoświecona, ile bezwsty-
dna: całe dni trawia w kawiarniach, u
dziewcząt i na grach.— Republikanizm po-
tępuje, ale zwolna: ustawy zaczynają
być szanowane, podatki wyplatane; ad-
ministracye co dzień są czynniejsze; poli-
cya Paryzka przykłada więcey bacznosci
i mniej gwałtu iak dawniey. Po domach
noszą projekta, żeby członkow dawnego
prawodawstwa na zgromadzeniach pier-
wiastkowych nie obierać; ale patryoci o-
bywatele domyślają się co ta intryga zna-
czy, i wszystko obiecuie dobre wybo-
ry. „

Tuteyszy Irlandczyk Napper Tandy,
który na ostatniey uczcie Irlandczykow
prezydował, a dawniey w Irlandzkim
woysku pułkownik, był w tych dniach je-
nerałowi Buonaparte prezentowany, i ma
być iako jenerał brygady w legii Irlandz-
kiej użytym.

Z Rzymu posłano 200,000 talarow do
Mantui dla zapłacenia Francuzkiego gar-
nizonu.

W Korsyce gdzie już spokojność przy-
wrocena została, są hersztowie od wo-
skowey kommissyi sążeni.

Obywatel Pison du Goland prezyden-
tem rady 500, a Molleveux prezydentem
rady starszych są obrani.

Od dawnego czasu oczekiwany z Hol-
landyi ston, stanął tu w tych dniach.

Do Brest mimo pilnowania Angielskich
okrętow, przybył znowu szczęśliwie od
35 żaglow transport bez okrycia z Nant.

W Lill kazał dyrektoryat bywszego
podskarbiego stanow Flandryi, Terrond,
i wiele innych osob aresztować, za mie-
wane tajemne schadzki, dążące przeciw
publiczney spokojności i republikanickiemu
rządowi.

Do Rzymu idzie jeszcze 5000 ludzi z
legionow Polskich we Włoszech.

Jen. Brune, mianował adiutantem przy
boku swoim syna, sławnego jen. Laharpe,
który od Szwajcarskiej oligarchii prześlą-
dowany, życie we Włoszech utracił.

Korpus woyska, które do Angielskiej
armii maszerowało, odebrało przeciwny
rozkaz udania się natychmiast nad niższy
Ren.

Jenerał Berthier spodziewany tu z Me-
dyolanu w tych dniach.

Z Bruxelli 17 Marca

Pozawczoray kommissarz władzy wy-
konawczej w towarzystwie dwóch urzęd-
nikow municypalnych i przy asystencyi
oddziału strzelcow konnych z okaznością
i przy odgłosie trąby, ogłosił wyrok dy-
rektoryatu, którego ważniejsze rozrządze-
nia są następujące: Dyrektoryat wykona-
wczy uwiadomiony, że wielu officyerow i
osob w Austryackiej służbie będących, da-
wniey w 9 przyłączonych departamentach
mieszkających, a teraz na liście emigran-
tow umieszczonych, od czasu potwierdzenia
zawartego w Campo Formido traktatu
pokoju, przybyło do roznych parafiy
wzwyż rzeczonych departamentow za za-
świadczeniemi paszportami, bądź przez je-
nerałow Francuzkich, bądź przez władze
rządowe, stanowią: 1.) Że podpisy na tych
paszportach znajdujące się za nieważne u-
znane są, i że kaźdey władzy cywilney i
woyskowej czytać takowych na poton
zabrania się. 2.) Że wszyscy officyerowie
i osoby w Austryackiej służbie będące, i
na liście emigrantow umieszczone, w kra-
iach rzeczypośpolitey Francuzkiej znajdu-
jące się opuścić ie są obowiązane, to jest:
miasto w którym się znajdują w przeciagu

24 godzin, a ziemię rzeczypośpolitey równie jak i króie przez iej armie zajęte, w oznaczonym czasie, rachując w proporcyi 5 mil na dzień jeden, aż do granic. 3.) Że po upłynionym tym czasie, aresztowani i przed kommissją wojskową dla sądzenia ich podług ustawy 19 fructidor stawieni będą. 4.) Że ci wszyscy, którzy na potym czyli to do departamentow przyłączonych, czyli też do inney takley kraioy rzeczypośpolitey części przybędą aresztowani i po wojskowemu sądzeni zostaną.

Wyrok ten ma być ogłoszony w całej rozciągłości kraju dawniejszego Eelgium. Wielu już officyerow i innych osob pomiędzy któremi znajdą się hrabia Gavre wyjechało na powrot do Niemiec. Spodziewaliśmy się, że uwolnienie uwięzionych nastąpi na mocy wzywż rzeczzonego wyroku; lecz do tego czasu nie odzyskali jeszcze wolności. P. Waacken przeciwnie ścisley jeszcze jest trzymany, i nikt się z nim widywać nie może. Wysłał on kuryera do R sztaht z uwiadomieniem o tym zdarzeniu. Pewny kupiec z Bruges przybyły za paszportem podpisanym przez ministra Francuzkiego na kongresie pokoju, zaświadczonym przez jenerała kommanderującego w Moguncyi, jako i przez jenn kommanderującego w Kolonii, dzisiasy przed kommissją wojskową aby był sądzonym jako emigrant ma być stawiony. Ten jednak straszliwy trybunał, i w przedsięwzięciu nie wydał dotąd względem czynu tego swego wyroku, póki nie odbierze dokładnego objaśnienia względem 9 artykułu zawartego w Campo Formido traktatu pokoju.

W Ostendzie pracują z wielką usilnością nad postawieniem tego portu w stanie bezpiecznym od szturm.

Z Rzymu d. 19. Marca.

Nowa konstytucya dla rzeczypośpolitey Rzymskiej już jest gotowa, i wczoray ogłoszoną została. Zamyka w sobie 14. tytułow i te są na 372. paragrafow podzielone. Podług niey jest każdy obywatel Rzymskim, który ma 21. lat, urodzony w kraisch dawniey Papiezkich, lub jeden rok w nich zamieszkał i podatek opłaca. Wszyscy ktorzy na liście emigrantow stoją, są nazawsze od praw obywatela wyłączeni i z rzepłitey na wygnanie skazani. Ciało prawodawcze składać się będzie z dwoch rad, senatu i trybunatu; ostatnia będzie złożona z 72. członkow, a pierwsza z 32. Wykonawcza władza składa się z 5. konsulow; w każdym departamencie będzie środkowa administracya, a w każdym kantonie Municipałość. Siła wojskowa składać się będzie z stojącey i czynney narodowey gwardyi. Trzech kwestorow będzie skarbem zawiadywać. Ustawa nie uznaje żadnych zakonnych ślów. Zadne przeciwne konstytucyi korporacye nie będą cierpiane. Rachowanie czasu będzie podług kalendarza Francuzkiego używane, &c &c.

Teraz zatrudniają się tu urządzeniem duchowieństwa, iako to opactw, klasztorow, dyecezyi i parafiy; wszyscy cudzoziemscy duchowni muszą z kraju ustąpić.

Uroczystość związku, która wczoray obchodzona być miała, na dzień 25 marca odłożona została; tym czasem wielkie jeszcze na to święto przygotowania czynią.

Z Bazylei d. 19. Marca.

D 15 t. m. Jenerał Schauenbourg przeniósł swoią główną kwaterę do Berna. W potyczce przy Gümmingen wiele Ber-

Berneńczyków utraciło przy armatach życie, nie chcąc ich Francuzom ustąpić.

Tutejszy Francuzki minister Mengaud zapewnił, że dyrektoryat Francuzki odrzucił całkiem plan podzielenia Szwajcaryi na dwie rzeczpolicie, z których kraj Wodow, Walizow i włoska Szwajcarya miały iedną stanowić, a reszta Szwajcaryi drugą, i postanowił, że Szwajcarya iedną tylko nierozdzielną rzeczpolicę składać będzie. Obstał iednak przytym, żeby 5 dyrektorów pierwszy raz nie byli z tych kantonow wybrani, które wojskom swoim przeciw Francuzow maszerować kazały. Jak tylko konstytucya nowa zaprowadzoną zostanie, woyska Francuzkie cofną się z Szwajcaryi. — Z Włoch dowiadujemy się, że Szwajcarskie woytowstwa przyłączyły się do rzeczpolicitey Cysalpinskiej; ale dyrektoryat Francuzki zapewne postanowienie to odmieni.

Między officyerami, których Bernieńscy włóścianie rozrąbali, wymieniają admirała Crouzac, który Bernenską flotyllą na jeziorze Genewskim kommanderował.

Kanton Zurich odebrał od jen: Schauenbourg zapewnienie, że będzie iako kraj neutralny uważany.

Od granic Szwajcaryi 19. Marca

Listy z Genewy donoszą, że przyłączenie tej małej rzeczpolicitey do Francyi jest prawie iak ułożone.

Pomiędzy licznymi dowodami mężstwa i odwagi, okazanemi przez woyska Szwajcarskie w krotkiej, ale okropnej rozprawie, która los ich rozstrzygnęła, następujące czyny przywodzą: Bywszy regiment Watterwille zapaliwszy się, w pień wyścięty został; siedmiu pozostałych z niego

ludzi, nie chcąc przeżyć zguby swoich kolegow, rzucili się na oboz Francuzki i tam śmierć znaleźli. Ośmdziesiąt młodych Bernencykow bronili długo pewnego wąwozu, wielu ubili Francuzow i wszyscy zbronią w ręku poginęli. Stratę całą Francuzow rachują do 4000 ludzi, nie licząc w to rannionych.

Od granic Szwajcaryi d. 21. Marca.

Spokojność wzrasta powoli w tych częściach Szwajcaryi, które były teatrem wojny. Woyska Francuzkie icisłą zachowują karność; kilku żołnierzy, którzy dopuścili się zdrozności natychmiast rozstrzelano. Większa część kantonow wysłały deputowanych do kommanderującego generała Francuzkiego, z oświadczeniem, że są gotowe przychylić się do chęci dyrektoryatu ustanowienia nowego rządu składu. Zapewnienie, że nie doświadczą żadnego oderwania i podzielenia Szwajcaryi, zdaje się że wiele do tego ich przedsięwzięcia nakłoniło. Spodziewamy się zatem po takowych rozrządzeniach, iż rzeczpolicita iedna i nierozdzielna w Szwajcaryi niebawie ustanowioną zostanie; każdy już kanton przedsiębierze wszystkie do tego poprzedzające środki. Rząd tymczasowy kantonu Zurich przywołał świezo wszystkie osoby, które się od miesiąca z przyczyny zamieszek i rozterkow oddaliły były. Zgromadzenie kraju Wodow wysłało deputowanych do Berna, dla przywrocenia dobrego porozumienia się i zgody między częścią Francuzką i Niemiecką kantonu.

Dowiadujemy się że reszta armii Bernieńskiej powiększanej części cofnęła się do Hallital. Do dzikich tych dolin, okrytych lodami, Bernencykowie uprowadzili swoje skarby i armaty.

Z Raszadt d. 24. Marca.

Noty dnia wczorajszego ministrom Francuzkim od ministra pełnomocnego Cesarskiego przesłaney, treść jest następująca.

” Deputacya Rzeszy spodziewała się znaleźć w nocie ministrow Francuzkich pod dniem 15 Marca (25 Ventose) w której okazują ukontentowanie z zezwolenia na proponowaną zasadę pokoju; oświadczenie pocieszające względem warunków poprzedniczych z wzwyż rzezonym zezwoleniem istotnie połączonych, równie jak względem sprawiedliwej nadziei przez deputacyą okazaney, że część kraiu w nocie iey wyrażona od wzwyż rzezoney zasady wyłączone zostanie. Nadzieia ta tym jest gruntuowicysza, że sami ministrowie Francuzcy łatwo przekonają się, jak mało zgadałoby się z obowiązkami deputacyi Rzeszy zezwolenie bez żadnego ostrzeżenia, na zasadę los Rzeszy Niemieckiey stanowiącą. Samo iedynie wyobrażenie, że przez offiarę tak wielką, wyczerpaia się już wszystkie środki do ziednania dla Rzeszy tego pokoju tak gorąco żadanego, mogło skłonić deputacyą Rzeszy do tak ważnego wyroku. Powinna więc była szczególnie zwrotić bacność swoją na zapewnienie się o tych poprzedniczych warunkach i w pocieszającym przekonaniu, że żadna dalsza uciążliwa Rzeszą pretensya czyniona nie będzie, osądziła razem iż należy iey żądać, jako pierwszego skutku zezwolenia na zasadę pokoju, aby rząd Francuzki cofnął woyska swoje z kraiw na prawym brzegu Renu położonych, które tak wielkich doświadczyły uciążliwości i aby kraie te od wszelkich dalszych rekwiizycyi i kontrybucyi uwolnione były. Na

koniec jako deputacya Rzeszy bydź nie może obojętną względem losu ustąpionych kraiw, i członkow Rzeszy, które do tego czasu oneż posiadały, ale przeciwnie gdy istotnie obowiązana bydź się rozumie interesować za niemi, powinna się była przeto spodziewać, że negocyacye tyżące się jedynie warunkow, które względem tego przedmiotu ministrom Francuzkim pod dniem 3 t. m. udzielita, otworzone zostaną. Lecz w nocie tychże ministrow te poprzednicze warunki i artykuły tak ważne całkowicie prawie zamieczane zostały, albo przynajmniej żadna na nie odpowiedź iasna i ostateczna dana nie została. Nie oświadczone także do iakiego punktu można mieć nadzieię, że rząd Francuzki zezwoli na wyłączenie części kraiu na lewym brzegu położonego, a w nocie deputacyi wyszczegulnionego.

Deputacya Rzeszy tym większego w tey okolicznosci dołożyć powinna starania, że wszystkie te propozycye ściśle są połączone z naturalnym ciągiem negocyaciy pokoju, i że niebędąc uwiadomiona o intencjach rządu Francuzkiego względem tego przedmiotu, nie może rozważyć w ogule dzieła pacyfikacyi.

Stosownie zatym do tego deputacya Rzeszy znajduje się w potrzebie upraszać powtornie z usilnością rządu Francuzkiego, aby iey iasne względem tych trzech poprzedniczych punktow uczynił oświadczenie i ufna-wsprawiedliwosci rządu Francuzkiego spodziewa się widzieć uskuteczniwą nadzieię, którą okazała, że kraie Rzeszy na lewym brzegu Renu leżące, które już wymienione były, od proponowanej zasady pokoju wyłączone zostaną. “

Pewną jest rzeczą, że kommanderują-

cy jenerał Buonaparte nie powroci więcey do Raszadt; odwołał iuz zład swego sekretarza i adiutanta obywatelow Porret i Valctie.

Z Baiionny d. 10. Marca.

Zdaie się że rząd Francuzki z Portu galskim za pośrednictwem gabinetu Hiszpańskiego zbliżają się do siebie. Obywa tel Segui kommissarz dyrektoryatu przy jedney municypalności w Paryżu, wyjechał niedawno w poselstwie do tego sąiągają cym się przedmiotu; ten przysłał tu kuryera do dyrektoryatu i upewniaią, że iuz prawie zgodzono się na warunki pokoju z Portugalią.

Z Hagi d. 27. Marca.

Jutro powroczą obydwa dyrektorewie i legacya Francuzka z Amsterdamu nazad. Względem istotnego ich tam poselstwa są rozne domysły. Wczasie ich bytności wiele tam uczt dawano.

Zgromadzenie konstytucyjne postanowiło, że żaden reprezentant nie może się na długo, oddalć &c. Względem urzędzenia 4 Niemieckich regimentow Xżęcia Waldeck i Sax Gota, które w naszey zostają służbie, nic ieszcze nie postanowiono.

11. 23 t. m. słyszano wystrzaly na gwalt w Texel, obawiając się Angielskiego wylądowania; ale nic więcey nie było, jak że Anglicy Francuzkiego korsarza gonili i na piasek w Calandsoog wpędzili; wysiedli potym na ląd, obiali ze wszystkiego korsarza i zuowu się na morze wio cili.

Obywateł von Citters ma w 8 dniach z urzędowania swego jako podskarbi jeoeralny zdać rachunki.

Obywateł d'Alseval jest jenerałym sekretarzem dyrektoryatu mianowany, gdy obywatel Droghoorn otrzymał od te

go urzędu uwolnienie. Administracya prowincyi Hollandyi, prosila o wstrzymanie ieszcze na 14 dni exekucyi o zalęgle 40 milionow.

Z Londynu d. 14. Marca.

Ostatnie wiadomości z Indyow wschodnich donoszą, że wyprawa przeciw wspom Maqillii nie udała się, iuz to z przyczyny burzy morskiej, iuz z obawy ogłoszenia nastych posiadłości, w czasie gdy Tippoo Sultan każe oszczerości swojej przyjaźni powątpiewać, i gdy Zemaun-Shach nie porzucił ieszcze zupełnie swego projektu wtargocienia do Indostanu. Jakoż dowiadujemy się, że Zemaun-Shach opuszczając Lahor, dla uśmierzenia buntu swego brata Moraud, wziął w zakład pierwszych mieszkańcow miasta Lahor, uszłych od rzezi iego woyska. Ruszył szypkiem krokiem przeciw swemu bratu, opanował Cabul, i na końcu miesiąca miał uśmierzyć zupełnie bunt w całej prowincyi Zablistan. W miesiącu listop: umyślił uskutecznić swoy projekt w targnienia do Indostagu. Zapewniaią ciągle, że ma armią z 100,000 iędzy złożoną, i prowadzoną iest od iednego Francuza (Descorches) który był dawniey ambasadorem w Konstantynopolu. Kommandanci Angielscy w Bengalu, tak byli szczęśliwi, że wyperswadowali Marratom, iż Zemaun Shach ma zamiar podbicia ich, wraz z całym pół wyspiem Indyi, co większą część skłoniło Nababow do bronienia się dzielnie razem z Anglikami przeciw dalszemu postępowaniu Zemaun-Shah, którego m. lwią człowiekiem śmiałym, prętym ambicyi, nadzwyczaj okrutnym, krwawym i zapalonym za swoim projektem podbicia Indyy, na wzor Alexandra i Gengiskana.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE SRZODĘ DNIA 11. KWIEŃNIA 1798.

Z Wenecyi d. 26. Marca.

Listy z Korfu, przed 11 dni z tamtąd wyszłe, donoszą że Francuzka eskadra od 24 żaglow, z tamtąd na morze wyszła; ale nie wiadomo dokąd. W tamtejszym porcie nie zostało się tylko jeden liniowy okręt i jedna fregata, obydwie nie zdadne więcej na morze. Wszystkie wojska Francuzkie popłynęły na tę eskadrę, 1000 tylko ludzi na całej zostało się wyspie, które w niemaley zostają obawie; gdyż częste się tam okazują porużenia, i żaden Francuz nie może zycia być pewnym.

Z Bazylei d. 20. Marca.

Gryzonowie i Walizowie &c. chcą już nową Szwajcaryi konstytucyą przyjąć. Biskup Sittenski złożył świecką władzę w ręce stanów; ale biskup Churu, jako współczonek Rzeszy chce oczekiwać ukończenia kongresu w Rasztadt. — Rachnią przeszło 30 Szwajcarskich officyerow, którzy od własnych obywateli w masie powstałych zabitemi zostali.

Obywatel Ochs przytoczył w mowie swojej d. 6 w zgromadzeniu naszym mianey, że musi być 6 do 7 rzeczpospolitych demokratycznych i reprezen-

tacyjnych uformowany, żeby wszelką na potym koalicją nie podobną uczynił.

Francuzcy jenerałowie wydali naysurowsze do wojska względem zdróżnościow rozkazy. Nakazano między innym, żeby wszystkie konie, bydło, które żołnierze Francuzcy na przeday do Berna, Soloturn &c. przyprowadzą, natychmiast zatrzymane i właścicielom powrócone zostało.

Z Zemlina d. 21. Marca.

Listy z Jals zapewniają, że Rosfsya rozciga od Benderu, aż do Kamieńca Podolskiego z 40,000 wojska nad granicą Turecką kordon. Wiadomość tę potwierdzały listy i z innych Tureckich okolic, z dodatkiem, że się w głowach Turkom pomieścić nie może, coby takowe uzbrojenie a obydwuch stron znażyć miało.

Z Lizbony d. 27 Lutego

Admirał Jervis, który krążył przez kilka dni oczekując eskadry Hiszpańskiej powracającej do Kadyx, w nadziei stoczenia z nią bitwy i przyprowadzenia jeszcze do Lizbony kilku okrętow wojennych Hiszpańskich, przedwczoray wszedł do naszego portu z 11. liniowemi okrętami i 3 fregatami, zostawiwszy resztę eskadry swojej z 10. okrętow i kilku fregat skła-

dający się, na stacyi przed Kadyx pod rozkazami vice admirała Parker.

Z Bruxelli d. 19. Marca.

Jenerał Desaix kommandujący prawem skrzydłem armii Angielskiej, które zacząwszy od Havre de Grace aż do uścia Skaldy rozciąga się, przybył do Dunkierki z iedną częścią swego wyższego sztabu dla przyspieszenia przygotowań do wylądowania. Odwiedzi on niebawmie Ostendę, Ecluse, Axel, Hulst, Sas de Gand i Antwerpią, zkąd podług wszelkiego podobieństwa uda się do Flisingen.

P. Waacken i kawaler Brouet którzy zawsze ścisło są trzymani, prosili aby mogli stosując się do wyroku dyrektoryatu opuścić kraie rzeczypospolitey w czasie oznaczony m; lecz im odpowiedziano, że

w okoliczności ich się tyczący udano się do rządu, ktoremu papiery P. Waacken przesłano.

Z Laybach d. 15. Marca.

Jenerał baron Vuchalsowich stoow. nie do odebranego z Wiednia rozkazu wyjechał ztąd d. 10 i udał się do Korpusu armii zgromadzającego się w Tyrolu. Jenerał Schültz jest tu co moment oczekiwany dla objęcia kommandy nad armią rezerwową. Dowiadujemy się z drugiej strony, że główna kwatera armii Cesarzkiej Włoskiej z Padwy do Werony niebawmie przeniesioną będzie. Liczbę woysk które w przyszłym miesiącu w okolicach Werony obozem stać mają do 50 tysięcy ludzi podają.

D O N I Ś S I E N I A

C. K. sądy szlacheckie Krakowski zachodniej Galicyi oznaymia edyktem ninieyszym Jmć Panu Adamowi Walewskiemu; że JP. Tomasz Suchodolski utych sądow, o exekucyą rzeczy ruchomych na zaspokojenie summy 3000 f. p. przeciw niemu notę podał, i opomoc sądową, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżalowany zostaje, lub czy wcale w C. Kr. państwach znawdnie się, iemu P. Walewskiemu tuteyszego patrona Głogowskiego, z jego szkodą i jego kosztem kuratorem ustanowity, z którym ten Proces podług ordynacyi sądowey rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby na dzień 4 czerwca 1798 r. o godzinie 9 z rana do sprawy ustoy sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wczesnie przestał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych szródkow prawa używał, które do poparcia swey sprawy nayskuteczniejszymi bydź sędzi; gdyż w przeciwnym razie, wypadki niepomyślne z zaniedbania wyniknąć mogące, sobie samemu przypisać winien będzie. Tak Ces. Kr. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szl. Krakowskich zachodniej Galicyi dnia 10 marca 1798.

Piekarski.

J. Nob. a Cronenfels.

Olechowski.

Obwieszczenie wierzycielow i dłużnikow do konkursu na majątku starozakonnego Izraela Ley. zerowicza Korona zwanego obywatela synagogi Opoczynę.

Obwieszcza się wierzycielow i dłużnikow tak w tuteyszym kraju odległych iako i zakordonowych (procz pozwanych poblizszych) W. Stanisława Jurzyńskiego sukcesorow niegdę W. Teodora Wzdulskiego sukcesorow niegdę W. Ignacego Tokarskiego i innych, any cz wierzyciele i dłużnicy na termin kommissyi konkursowey na majątku tegoż Izraela rozpoczęty, a Zlinity na dzień 26ty miesiąca marca r. pływającego 1798 przypadający osobiscie lub przez swoich pełnomocnikow podług gautunku interesow stawili się i dokumenta składali a gdy się na tenże termin nie stawia, tedy w swoich prawach mocą wyroku kommissyynego upadną.

Ex parte Magistratus Cæs. Reg. Urbis Metropolis Cracoviæ, medio præsentis Edicti, omnibus iis, quorum interest, notum redditur, quod super universa sebastiania Mobili & immobili, hæc in provincia reperibili, post olim Josephum Hietzgen huiatem mercatorem relicta Concursus Creditorum aperiatur. Igitur Creditores omnes & singuli qui ad formandam quam piam adversus oberatum præntensionem jus se habere credent, convocantur, ut usque ad diem 21 Junii Anni currentis 1798 præntensiones suas medio exhibendi adversus constitum in Persona advocati Magnifici Caroli Kregczyk Curatorem Malsæ concursualis qualem processus Ordinarii forma requirit Libelli, coram hoc Magistratu eo certius profiteantur, ac in eo Libello non solum de liquiditate Actionis suæ sed etiam de Jure vi cuius collocatio in hæc vel illa classe desideratur, valide doceant, quo secus post lapsum præmemoratum terminum, nemo amplius, auditor atq; ii, qui huc usque præntensiones suas in hoc Judicio non insinuaverint respectu Universæ Oberati hæc in Provincia reperibilis Mobilis & Immobilis substantiæ, effectivæ, & ne fors accrescendæ, in quantum talis per insinuos se creditores exhauriretur, tum quoque absque omni exceptione præcludentur etiam si ipsi se vera jus compensationis competeret, vel quampiam rem jure Domini ex Malsæ vindicandam haberent, vel vero Actioni suæ per Pignus vel hypothecam cautum esset, adeo ut huiusmodi creditores si forte Malsæ quidpiam tenerent non obstante quod iis jus compensationis proprietatis pignoris seu hypothecæ competiisse, Debitum malsæ solvere teneantur, & se eatenus adactos iri noscant. Præterea Omnibus & singulis Creditoribus 22 Junii Anni cur. 1798 hora 10 mat. pro eorum comparitione personali, vel per rite legitimandos Plenipotentes suos coram hoc Magistratu C. K. Urbis Cracov. eo sine statuatur, ut Curatorem Bonorum interimaliter in die 10 Aprilis anni cur. hora 10 mat. constituendum, aut confirment, aut alium constituant, & una deputationem creditorem deligant, potro potestatem tam pro Curatore Bonorum, quam pro deputato Creditorum determinent, eo certius, quo secus in quantum nullum Creditorum dicta die comparere contingeret Cæs. Reg. Magistratus huius Urbis Curatorem bonorum & deputatos omnium emanentium Creditorum periculo denominabit, eorumque potestatem determinabit. His igitur quilibet conformiter agito, sibi que a damno caveto, hæc apud dictant sancitæ leges. Datum Cracoviæ die 17 martii 1798 Anno.

J. Gollinck m.p.

Josiphus Wytyszkiewicz mp.

Adalbertus Tussek m.p.

Adalbertus Florkowski m.p.

Jos. Ant. Feistemantell m.p.

Ex Consilio Cæs. Regii Senatus Urbis Metro: Craco.

Ignatius de Nikoledons sek.

571.

C. K. Sądy Salacheckie Krakows: zachod: Galicyi oznaymują edyktem ninieyszym Pu. Janowi Bratkowskiemu: że Abraham Siodmak zyd na Kazmierzu pod Krakowem mieszkający u sądow tych, o sekwestracją dobr Rakoszyzna zaspokoienie summa 428 fl. p. i 120 fl. p. przeciw niemu notę podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemu Pu. Bratkowskiemu tuteyszego Patrona szlach: Głogowskiemu, z iego szkoda i iego kosztem kuratorem wyznaczony, z którym ten proces podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i załatwiony będzie; przeto on edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 11 czerwca o godzinie 10 z rana do sprawy ustney sam stanął, albo leżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisow tych środków prawa używał, które do własney obrony za nayskuteczniejsze osądzi: gdyż w przeciwnym razie skutki niepomyślne z zwłoki wyniknąć mogące sam sobie winiem będzie przypisać. Tak stanowią dla C. K. państw dziedzicznych, dane prawa.

Piekarcki.

Darowski.

Olechowski.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krakows: zachod: Galicyi. Dnia 10 Marca 1798.

Ascher.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniey Galicyi oznaymują ninieyszym

edyktem J. Pani Elzonorze z Moszyńskich i Pu. Janowi Nepom. małżonkom Karwickim: że J. Pani Konstancya z Kulińskich Trembecka swoim i rodzoney siostry swey Zofii Bogusławskiej imieniem, u tychże sądow względem zapłaceniu 6038 f. p. z prowizyą przeciw nim Karwickim, notę podała, i opomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszała się: Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzieby oskarżeni zostawali, lub czy wcale w państwach C. Krolewskich dziedzicznych znajdują się, Jm małżonkom Kaźnickim, tuteyszego patrona Walentego Ostawskiego z ich szkodą i ich kosztem, kuratorem postanowily, z którym ten proces podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie: przeto oni edyktem niniejszym tym końcem się upominają, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: w przeciągu dziewiędziesiąt dni sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do poparcia swey sprawy nayskuteczniejszymi bvdż sądzą: gdyż w przeciwoym przypadku skutki niepomyślne z zwłoki wyniknąć mogące sobie sami przypisać winną będą. Tak C. K. prawa stanowią.

Pod niebytność J. W. Prezesa
Franciszek Borgiasz Piekarski.
Darowski. m. p.
Olechowski.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krakow: zachodniej Galicyi
 dnia 5 Marca 1798.

Ascher.

Od prefektury dóbr kameralnych Złota, Sandomierz i Osiek daie się niniejszym wiadomo, iż ponieważ pod dniem 30 stycznia r. t. na wypisaney licytacji Młynow do tych dóbr należących zaarendowania żaden licytant nie znajdował się, więc przez drugą licytacją dnia 18go maja r. t. do areny puszczone będą:

	to jest,	Pretium fisci
Młyn w Połańcu na d. 3 kamienie zło. ryń.		800
detto w Więzowaicy na d. 2 kam:		100
drugi tam na d. 1 detto		50
trzeci detto na d. 1 detto		50
detto w Czaikowie na d. 2 detto		100
detto w Samborcu na d. 2 detto		50
Wietrzny młyn w Stodołach		50

Ci, którzy sobie życzą młyny te zaarendować (do której licytacji jednakowoż żydy przypuszczeni nie będą) na zwyż wyrażony dzień pod tą kondycją do tuteyszej kancelaryi zapraszają się, ażeby każdy dziesiątą częścią od wypadającego pretio fisci iako vadum opatrzone był, bez której żaden do licytacji puszczone nie będzie. Do sie kondycye zaś będzie można każdego czasu w kancelaryi tuteyszej wywieźć się.

W Złoty dnia 15go marca 1798.

Z Strony C. K. Radomskiego Cyrkularnego urzędu czyai się mocą niniejszego edyktu Franciszkowi Leweckiemu, który na dniu 21 sierpnia r. z. z dominiem Grzmiaćca z żoną swą i dziecięciem, bez wiadomości zwierzchności i pozwolenia od rządu krajowego, za granicę uszedł, wiadomo, iż iesli się tenże wraz z familią swoją w przeciągu roku jednego do C. K. państw niepowroci, z nim iako z emigrantem wedle praw postąpi się, i majątek jego w tuteyszym kraju pozostały a teraz już przy areztowaoy, bez dalszego względu na rzecz skarbu naywyższego skonfiskowany zostanie. W Radomiu na dniu 22 lutego 1798.

W niebytności J. W. Starosty cyrkularnego.

J. B. de Bernhard, iszy C. K. kommissarz.